

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 17.12.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Straubing – Saksa) – B & L Elektrogeräte GmbH v. GC

(asia C-465/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 2011/83/EU – 2 artiklan 8 alakohdan c alakohta ja 9 alakohta – Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus – Toimitilojen käsite – Sopimus, joka on tehty kaupallisten messujen myyntiosastolla välittömästi sen jälkeen, kun elinkeinonharjoittaja on ottanut yhteyttä kuluttajaan tämän oleskellessa messujen yleisissä tiloissa)

(2020/C 68/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Straubing

Asianosaiset

Kantaja: B & L Elektrogeräte GmbH

Vastaaja: GC

Määräysosa

Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 8 alakohtaa, luettuna yhdessä sen 2 artiklan 9 alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että sopimus, joka on tehty elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä elinkeinonharjoittajan kaupallisten messujen yhteydessä pitämällä myyntiosastolla välittömästi sen jälkeen, kun kyseinen elinkeinonharjoittaja otti yhteyttä kuluttajaan, joka oleskeli messujen näyttelyhallin eri myyntiosastojen yhteisellä käytävällä, on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu ”muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus”.

⁽¹⁾ EUVL C 348, 14.10.2019.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 11.12.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour du travail de Liège – Belgia) – Ville de Verviers v. J

(asia C-483/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 1999/70/EY – Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus – 2 lauseke – Puitesopimuksen soveltamisala – Jäsenvaltioiden mahdollisuus päättää, että sopimusta ei sovelleta ammatilliseen peruskoulutukseen liittyvään työharjoittelusuhteeseen ja oppisopimusjärjestelyihin sekä työsopimuksiin ja työsuhteisiin, jotka on tehty valtion tai valtion tukeman erityisen ammatillisen koulutus- tai uudelleen koulutusohjelman taikka työelämään siirtymistä koskevan ohjelman puitteissa – Seuraukset)

(2020/C 68/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour du travail de Liège

Asianosaiset

Kantaja: Ville de Verviers

Vastaaja: J

Määräysosa

Määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen, joka on tehty 18.3.1999 ja joka on EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä, 2 lauseketta on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että kansallinen lainsäätävä, joka sille tässä säännöksessä annetun mahdollisuuden mukaisesti on päättänyt, ettei kansallista lainsäädäntöä, jolla pannaan täytäntöön direktiivi 1999/70 ja puitesopimus, sovelleta tiettyyn sopimustyyppiin, tai jättänyt soveltamatta kansallisia toimenpiteitä, joilla puitesopimuksen tavoitteiden noudattaminen taataan tähän sopimustyyppiin kuuluville työntekijöille.

(¹) EUVL C 288, 26.8.2019.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Apelativen sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 19.11.2019 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on DR

(asia C-845/19)

(2020/C 68/30)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Apelativen sad Varna

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

DR

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko rikosentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/42/EU (EUVL 2014, L 127, s. 39, oikaisu EUVL 2014, L 138, s. 114) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaa sovellettava rikokseen, jossa on kyse huumausaineiden hallussapidosta niiden levittämiseksi, kun rikoksen on tehnyt Bulgarian kansalainen Bulgarian tasavallan alueella ja kun myös mahdollinen taloudellinen hyöty on syntynyt Bulgarian tasavallassa ja sijaitsee siellä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaista ”rikoksen – välillisesti tuottaman taloudellisen edun” käsitettä on tulkittava ja voiko tällaista etua olla rahamäärä, joka on otettu haltuun ja takavari-koitu asunnosta, jossa rikoksesta tuomittu ja hänen perheensä asuvat, ja henkilöautosta, jota rikoksesta tuomittu on kuljettanut?
- 3) Onko direktiivin 2 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä Bulgarian tasavallan rikoslain 53 §:n 2 momentin kaltaiselle säännöskäytännölle, jossa ei säädetä ”rikoksen – välillisesti tuottaman taloudellisen edun” menetetyksi tuomitsemisesta?